

**POSOLSTVO POSVÄTNEJ SYNODY
PRAVOSLÁVNEJ CIRKVI V ČESKÝCH KRAJINÁCH A NA SLOVENSKU**

PASCHA CHRISTOVA 2024

Drahí duchovní otcovia, bratia a sestry:

CHRISTÓS VOSKRÉSE!

Christos vstal z mŕtvych a démoni padli! Smrť je premožená! Vláadne nekonečný život!

Viera v Christovo Vzkriesenie je základom kresťanskej viery. V prípade tohto uholného kameňa vierouky však určite nejde len o náš súhlas s pravoslávnu dogmou. Ide tu o osobné prisvojenie si Christovho Vzkriesenia, čiže o uvedomenie si, že to kvôli mne šiel Christos na kríž a kvôli mne pre-mohol smrť, kvôli mne vstal z mŕtvych. Moje hriechy sú zahladené, moju smrť Christos pošliapal, môj život sa otvára v ústrety večnej blaženosti v nebeskom Kráľovstve. Áno, v Ňom som zachránený pre nikdy nekončiace spoločenstvo so svojim Bohom, Stvoriteľom a Spasiteľom – milovaným Iisusom Christom.

Až keď začneme takto osobne vo vnútri i navonok ústami vyznávať svoju vieru v Christovo Vzkriesenie, začne táto viera meniť naše životy. Postupne prenikne do celej ľudskej osobnosti, premení naše myslenie i správanie. Naozajstní veriaci sa potom obáva už len jediného: aby niečím nezarmútil Pána, aby svojou neopatrnosťou neprišiel o tú blahodať, ktorú dostáva, alebo aby v zmätku sveta neprišiel dokonca o lásku, ktorá ho spája s Christom a Jeho obet'ou za naše nespočetné hriechy.

Boli sme Christom oslobodení z pút hriechov, bolo za nás zaplatené drahé výkupné z moci smrti (1 Kor 6, 20), ktorá nás našou vinou a kvôli našim hriechom uchvátila. Dobrovoľná smrť Christa na kríži nebola dôsledkom Božej spravodlivosti, ale plodom Jeho bezhraničnej lásky. Svätý Gregor Teológ zdôrazňuje: „My sme potrebovali Boha vteleného a zabitého, aby sme získali život“. A hneď nato zvoláva: „Nič nie je podobné zázraku našej spásy: niekoľko kvapiek krvi obnovilo celé ľudstvo!“ (Homília na Paschu 45, 28-29). Cirkev nás vedie cestou posilňovania viery, aby nás spojila s Christom a my sme spoznali Boha, ktorý poslal na svet svojho jednorodeného Syna, aby sme skrze neho mali život (1 Jn 4, 9). Potom si Ho určite zamilujeme. Naša láska k Pánovi Iisusovi by mala byť nakoniec taká mocná, že by sme mali podstúpiť čokoľvek, pristúpiť na akúkoľvek obet' a podniknúť všetko, len aby sme milovaného Pána nestratili a našu vzájomnú lásku nezradili.

Takto vzniká medzi nami a Iisusom Christom puto, ktoré nemôže roztrhnúť nikto, pokiaľ to neurobíme my sami svojou ľahostajnosťou, duchovnou nebalosťou, nezaujmom o Božie prikázania, službou nečistým vášňam a páchaním hriechov bez pokánia a bez snahy napraviť svoj život, aby sa Bohu páčil.

Svätý apoštol Pavol o tom vo Svätom Písme píše: „Kto nás odlúči od lásky Christovej? Či snád' súženie alebo úzkosť, prenasledovanie alebo hlad, bieda, nebezpečenstvo alebo meč?“ (Rim 8, 35). Nič podobné! Pretože „toto všetko víťazne prekonávame mocou Toho, ktorý si nás zamiloval. Som si istý, že ani smrť ani život, ani anjeli ani kniežatstvá, ani prítomné ani budúce veci, ani mocnosti, ani výšiny ani hlbiny, ani nijaké iné stvorenie nebude nás môcť odlúčiť od lásky Božej, ktorá je v Christovi Iisusovi, našom Pánovi“ (Rim 8, 37-39). Nič a nikto nie je taký silný a mocný, aby nás dokázal odtrhnúť od Christa.

Nič z toho, čo je vo vesmíre, žiadna sila v materiálnom ani duchovnom svete už nemá moc uchvátiť naše duše. Pri oddelení duše od tela sa už nikto a nič nedokáže zmocniť duše, ktorá je priťahovaná putom lásky a ponáhľa sa za milovaným Pánom.

Pán premohol smrť, zničil skazonosnú moc hriechu a skrze vzájomnú lásku nás robí účastníkmi Svojho víťazstva. Christova láska je bezhraničná. Rozhovorujme preto aj my našu lásku a vďačnosť voči Pánovi Iisusovi, veď láska a vďačnosť sú podstatou oslavy Christovej Paschy.

Ak sme nápravou svojho života, plnením prikázaní a pôstnou zdržanlivosťou očistili svoje srdcia a myseľ, vidíme dnes duchovným zrakom svetlo Christovho Vzkriesenia, ktoré je svetlom Jeho bezhraničnej lásky k nám. V závere pôstu nám Cirkev kládla pred oči obraz tejto nekonečnej lásky, keď sme na Veľký piatok hľadeli na Jeho Kríž. Pán bol ochotný pristúpiť na všetko a podstúpiť akékoľvek poníženie a utrpenie, dokonca vydal seba samého i na smrť – všetko kvôli nám. Ak hľadáme s čistým srdcom na takúto lásku, pocítíme vo svojom vnútri túžbu na ňu odpovedať. So slzami vďaky sa skláňame pred krížom nášho Spasiteľa a naše vnútro sa naplňuje radosťou a ľahkosťou z Jeho Vzkriesenia.

Spomeňme si na staré kresťanské presvedčenie, že Christos vstal z mŕtvych, aby sme spolu s ním vstali z mŕtvych aj my, čiže aby sme sa prebudili zo spánku smrti k životu, pretože naše miesto je v Christovi na nebesiach na tróne (Ef 2, 4-8). Má sa tým na mysli nielen perspektíva budúceho všeobecného vzkriesenia, ale aj naša účasť na Christovom Vzkriesení už tu a teraz. Úprimná viera, hlboké pokánie, naozajstná pokora, poznanie Boha, ktorý sa nám v Christovi zjavuje, a naša odpoveď na Jeho lásku – to je predsa duchovné zmŕtvychvstanie. Predtým sme boli mŕtvi pre život v Bohu a teraz sme živí s Christom naveky!

Už teraz vidíme na našich životoch svetlo Christovho Vzkriesenia. Podobne ako Jeho poníženie a prehra, ako sa to zdalo ľudským očiam, sa v skutočnosti stali povýšením a víťazstvom, tak to Boh robí i v našich životoch. Pod dotykom lúča Božstva sa každá prehra stáva víťazstvom. Pokorné prijatie svojho údelu, ba i samotná smrť v Christovi znamená vstup do Jeho Vzkriesenia. Pán premieňa náš kríž na naše vzkriesenie. Poníženie mení na povznesenie. Našu nemoc používa na zjavenie Svojej sily (2 Kor 12, 9). Aj napriek našej slabosti svieta na nás Božia sláva!

CHRISTOS VSTAL Z MŔTVÝCH! CHRISTÓS VOSKRÉSE!

† Rastislav

arcibiskup prešovský,
metropolita českých krajín a Slovenska

† Michal

arcibiskup pražský a českých krajín

† Juraj

arcibiskup michalovsko-košický

† Izaiáš

biskup šumperský,
správca olomoucko-brnianskej eparchie